

۵۱۹۳۱/۴۵۷۵۹

۱۳۹۶/۰۳/۱۳

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

دیر خانه شورای نگهبان
۹۴، ۱۰۷۸۵
شماره ثبت:
۱۳۹۶/۰۳/۱۵
تاریخ ثبت:
کد پرونده:
ساعت ورود:

بسمه تعالیٰ

"با صلوات بر محمد و آل محمد"

جناب آقای دکتر لاریجانی
رییس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "موافقتنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری چک به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر درآمد و پروتکل الحاقی آن" که به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی در جلسه ۱۳۹۴/۳/۱۷ هیئت وزیران به تصویب رسیده است، برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می‌شود.

حسن روحانی
رئیس جمهور

رونوشت: دفتر رئیس جمهور، دفتر معاون اول رئیس جمهور، معاونت حقوقی رئیس جمهور، معاونت امور مجلس رئیس جمهور، شورای نگهبان، وزارت امور خارجه، وزارت امور اقتصادی و دارایی و دفتر هیئت دولت.

۵۱۹۳۱/۴۵۷۰۹

۱۳۹۶/۱۳

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

بسمه تعالیٰ

مقدمه توجیهی :

با عنایت به ضرورت گسترش همکاری‌های اقتصادی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری چک و لزوم اتخاذ تدبیر قانونی برای اجتناب از اخذ مالیات مضاعف از اشخاص حقیقی و حقوقی فعال در هر دو کشور و با توجه به اهمیت بسزای ایجاد تسهیلات و تمهیدات مربوط و به منظور تضمین تداوم فعالیت‌های اقتصادی و نیز توسعه و ارتقای سطح مناسبات بین دو دولت، لایحه زیر برای طی مراحل قانونی تقدیم می‌شود:

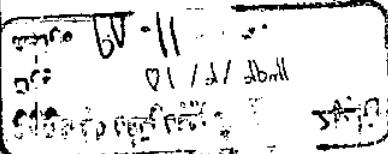
"لایحه موافقنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری چک به منظور
اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی
در مورد مالیات‌های بر درآمد و پروتکل الحاقی آن"

ماده واحده - موافقنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری چک به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر درآمد مشتمل بر یک مقدمه و بیست و هفت ماده و پروتکل الحاقی آن، به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره - هزینه‌های مالی موضوع بند (۴) ماده (۱۱) موافقنامه، مجوز کسب درآمد غیرقانونی از جمله ربا محسوب نمی‌شود.

سید حسن روحانی
رئیس جمهور

وزیر امور اقتصادی و دارایی
وزیر امور خارجه

بسمه تعالیٰ

موافقنامه

بین دولت جمهوری اسلامی ایران

و
دولت جمهوری چک

به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و
جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیاتهای بردرآمد

دفتر هیئت دولت

دولت جمهوری اسلامی ایران

۹

دولت جمهوری چک

با تضامیل به انعقاد موافقنامه‌ای به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیاتهای بر درآمد، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱

الشخاص مشمول موافقنامه

این موافقنامه ناظر بر اشخاصی است که مقیم یکی از دولتهای متعاهد یا هر دو آنها باشند.

ماده ۲

مالیاتهای موضوع موافقنامه

۱- این موافقنامه شامل مالیاتهای بر درآمد است که صرفنظر از نحوه اخذ آنها، از سوی بک دولت متعاهد یا تقسیمات فرعی سیاسی یا مقامات محلی آن وضع می‌گردد.

۲- مالیاتهای بر درآمد عبارت است از کل مالیاتهای بر کل درآمد یا بر اجزای درآمد، از جمله مالیاتهای بر عواید حاصل از نقل و انتقال اموال منقول یا غیر منقول، مالیاتهای بر کل مبالغ دستمزد یا حقوق پرداختی توسط مؤسسات و همچنین مالیات بر افزایش ارزش سرمایه.

۳- مالیاتهای موجود مشمول این موافقنامه به ویژه عبارتند از:

الف: در مورد جمهوری اسلامی ایران:
- مالیات بر درآمد.

ب: در مورد جمهوری چک:
- مالیات بر درآمد اشخاص حقیقی؛ و
- مالیات بر درآمد اشخاص حقوقی.

۴- این موافقنامه شامل مالیاتهایی که نظیر یا در اساس مشابه مالیاتهای موجود بوده و بعد از تاریخ امضای این موافقنامه به آنها اضافه یا به جای آنها وضع شود نیز خواهد بود. مقامات صلاحیتدار دولتهای متعاهد، یکدیگر را از هر تغییر مهمی که در قوانین مالیاتی مربوط به آنها حاصل شود، مطلع خواهند نمود.

دفتر هیئت دولت

ماده ۲

تعریف کلی

۱- از لحاظ این موافقنامه، جز در مواردی که سیاق عبارت مفهوم دیگری را اقتضانماید:

الف:

(۱) «جمهوری اسلامی ایران» به مناطق تحت حاکمیت و یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران اطلاق می‌شود.

(۲) «جمهوری چک» به سرزمین جمهوری چک اطلاق می‌شود که نسبت به آن حقوق حاکمیتی جمهوری چک بهموجب قوانین چک و طبق حقوق بین‌الملل اعمال می‌شود.

ب: اصطلاح «یک دولت متعاهد» و «دولت متعاهد دیگر» حسب مورد، به جمهوری اسلامی ایران یا جمهوری چک اطلاق می‌شود.

پ: اصطلاح «شخص» اطلاق می‌شود به شخص حقیقی، شرکت و هر مجموعه دیگری از افراد.

ث: اصطلاح «شرکت» اطلاق می‌شود به هر شخص حقوقی یا هر واحدی که از لحاظ مالیاتی به عنوان شخص حقوقی محسوب می‌شود.

ث: اصطلاح « مؤسسه» در مورد انجام هرگونه کسب و کار اعمال می‌شود.

ج: اصطلاح «کسب و کار» شامل انجام خدمات حرفه‌ای و سایر فعالیتهای دارای ماهیت مستقل نیز می‌شود.

ج: اصطلاحات « مؤسسه یک دولت متعاهد» و « مؤسسه دولت متعاهد دیگر» به ترتیب به مؤسسه‌ای که به وسیله مقیم یک دولت متعاهد و مؤسسه‌ای که به وسیله مقیم دولت متعاهد دیگر اداره می‌گردد اطلاق می‌شود.

ج: اصطلاح «تبغه» اطلاق می‌شود به:

(۱) هر شخص حقیقی که تابعیت یک دولت متعاهد را دارا باشد؛

(۲) هر شخص حقوقی، شرکت یا انجمنی که این وضعیت خود را از قوانین جاری در یک دولت متعاهد کسب کرده باشد.

دفتر هیئت دولت

خ: اصطلاح «حمل و نقل بین‌المللی» به هرگونه حمل و نقل توسط کشتی، وسایط نقلیه هوایی یا جاده‌ای یا ریلی اطلاق می‌شود که توسط مؤسسه یک دولت متعاهد انجام می‌شود، به استثنای مواردی که کشتی، وسایط نقلیه هوایی یا جاده‌ای یا ریلی صرفاً برای حمل و نقل بین نقاط واقع در دولت متعاهد دیگر استفاده شود.

د: اصطلاح «مقام صلاحیتدار»

- (۱) در مورد جمهوری اسلامی ایران به وزیر امور اقتصادی و دارابی یا نماینده مجاز او اطلاق می‌شود
- (۲) در مورد جمهوری چک، به وزیر دارابی یا نماینده مجاز وی اطلاق می‌شود.

۲- در اجرای این موافقنامه در هر زمانی توسط یک دولت متعاهد، هر اصطلاحی که تعریف نشده باشد، دلایل معنای بکار رفته در قوانین آن دولت راجع به مالیات‌های موضوع این موافقنامه در آن زمان است، بجز مواردی که اختصاری سیاق عبارت به گونه‌ای دیگر باشد و هرگونه معنایی به موجب قوانین مالیاتی قبل اعمال آن دولت نسبت به معنای ارائه شده برای اصطلاح مزبور به موجب سایر قوانین آن دولت تقدیم خواهد داشت.

ماده ۴

مقیمه

۱- از لحاظ این موافقنامه اصطلاح «مقیمه یک دولت متعاهد» به هر شخصی اطلاق می‌شود که به موجب قوانین آن دولت، به لحاظ محل سکونت، اقامتگاه، محل مدیریت مؤثر، محل ثبت محل تأسیس یا به جهات مشابه دیگر مشمول مالیات آن دولت باشد و همچنین این اصطلاح شامل آن دولت و هرگونه تقسیمات فرعی سیاسی یا مقام محلی آن خواهد بود با وجود این، اصطلاح مزبور شامل شخصی خواهد بود که صرفاً به لحاظ کسب درآمد از منابع واقع در آن دولت مشمول مالیات آن دولت می‌شود.

۲- در صورتی که حسب مقررات بند (۱) شخص حقیقی، مقیم هر دو دولت متعاهد باشد، وضعیت او به شرح زیر تعیین خواهد شد:

الف: او صرفاً مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن محل سکونت دائمی در اختیار دارد؛ اگر او در هر دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار داشته باشد، صرفاً مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن علایق شخصی و اقتصادی بیشتری دارد (مرکز منافع حیاتی).

دفتر هیئت دولت

ب: هرگاه نتوان دولتی را که وی در آن مرکز منافع حیاتی دارد تعیین کرد، با چنانچه او در هیچ یک از دو دولت، محل سکونت دائمی در اختیار نداشته باشد، صرفاً مقیم دولتی تلقی خواهد شد که معمولاً در آنجا بسر بردارد.

ب: هرگاه او معمولاً در هر دو دولت بسر بردارد با در هیچ یک بسر نبرد، صرفاً مقیم دولتی تلقی می شود که تابعیت آنرا ندارد.

ت: هرگاه او تابعیت هر دو دولت را داشته باشد یا تابعیت هیچیک از آنها را نداشته باشد، موضوع با تواافق مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد حل و فصل خواهد شد.

۳- در صورتی که بهموجب مفاد بند (۱) شخصی غیر از شخص حقیقی، مقیم هر دو دولت متعادمد باشد، آن شخص صرفاً مقیم دولتی تلقی خواهد شد که محل مدیریت مؤثر مؤسسه وی در آن واقع است.

ماده ۵

مقر دائم

۱- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقر دائم» به محل ثابت کسب و کار اطلاق می شود که از طریق آن، کسب و کار مؤسسه کلأً یا جزوآ انجام می شود.

۲- اصطلاح «مقر دائم» به ویژه شامل موارد زیر است:

الف: محل اداره،

ب: شبیه،

پ: دفتر،

ت: کارخانه،

ث: کارگاه، و

ج: معدن، چاه نفت یا گاز، معدن سنگ یا هر محل دیگر اکتشاف یا استخراج از منابع طبیعی.

۳- اصطلاح «مقر دائم» همچنین شامل موارد زیر می شود:

دفتر هیئت دولت

الف: کارگاه ساختمانی با پروره ساخت، سوار کردن یا نصب ساختمان یا فعالیتهای مربوط به سرپرستی و نظارت مرتبه با آن، ولی فقط در صورتی که این کارگاه، پروره یا فعالیتها بیش از دوازده ماه استقرار یا ادامه داشته باشد.

ب: ارائه خدمات، از جمله خدمات مشاوره‌ای یا مدیریتی، توسط مؤسسه یک دولت متعاهد با از طریق کارکنان یا دیگر مستخدمین به کارگارده شده توسط مؤسسه برای این منظور، اما صرفاً در صورتی که فعالیتهای دارای ماهیت مزبور در قلمروی دولت متعاهد دیگر طی دوره بیان دوره‌هایی ادامه یابد که در مجموع لز شش ماه در هر دوره دوازده ماهه تجاوز نکند.

۴- علیرغم مقررات قبلی این ماده، اصطلاح «صرف دامن» شامل موارد زیر نخواهد بود:

الف: استفاده از تسهیلات، صرفاً به منظور انتبار کردن یا نمایش اجنس ای کالاهای متعلق به مؤسسه.

ب: نگهداری کالا یا اجنس متعلق به مؤسسه، صرفاً به منظور انتبار کردن یا نمایش.

ب: نگهداری کالا یا اجنس متعلق به مؤسسه، صرفاً به منظور فراوری آنها توسط مؤسسه دیگر.

ت: نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور خربد کالاهای اجنس یا اجنس یا گردآوری اطلاعات برای آن مؤسسه.

ث: نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور انجام سایر فعالیتهایی که برای آن مؤسسه دارای جنبه اماده سازی یا کمکی باشد.

ج: نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور ترکیب از فعالیتهای مذکور در جزء‌های (الف) تا (ث)، به شرط آنکه فعالیت کلی محل ثابت کسب و کار حاصل از این ترکیب، دارای جنبه اماده سازی یا کمکی باشد.

۵- علیرغم مقررات بندهای (۱) و (۲)، در صورتی که شخصی (غیر از عاملی که دارای وضعیت مستقل بوده و مشمول بند (۶) است) در یک دولت متعاهد از طرف مؤسسه‌ای فعالیت کند و دارای اختیار انعقاد قرارداد به نام آن مؤسسه باشد و اختیار مزبور را به طور معمول اعمال کند، آن مؤسسه در مورد فعالیتهایی که این شخص برای آن انجام می‌دهد، در آن دولت دارای مقر دائم تلقی خواهد شد مگر آنکه فعالیتهای شخص مزبور محدود به موارد مذکور در بند (۶) باشد، که در این صورت آن

فعالیتها جنابه از طریق محل ثابت کسب و کار نیز انجام گیرند به موجب مقررات بند مذکور، این محل ثابت کسب و کار را به مقر دائم تبدیل نخواهد کرد.

۶- مؤسسه یک دولت متعاهد صرفاً به سبب آنکه در دولت متعاهد دیگر از طریق حق العملکار، دلال یا هر عامل مستقل دیگری به انجام امور می‌پردازد، در آن دولت دیگر دارای مقر دائم تلقی نخواهد شد مشروط بر آنکه عملیات اشخاص مزبور در جریان عادی کسب و کار آنان صورت گیرد، معاذلک، هر گاه فعالیتهای چنین عاملی به طور کامل یا تقریباً کامل به آن مؤسسه تشخیص یافته باشد و شرایط ایجاد یا وضع شده بین آن مؤسسه و عامل در روایت تجارتی و مالی خود با شرایط موجود میان مؤسسات مستقل تفاوت داشته باشد، وی به موجب این بند عامل دارای وضعیت مستقل قلمداد نخواهد شد

۷- صرف اینکه شرکت مقیم یک دولت متعاهد، شرکت مقیم در دولت متعاهد دیگر را کنترل می‌کند یا تحت کنترل آن قرار دارد یا در آن دولت دیگر فعالیت تجاری انجام می‌دهد (خواه از طریق مقر دائم و خواه به نحو دیگر) به خودی خود برای اینکه یکی از آنها مقر دائم دیگری محسوب شود، کافی نخواهد بود

ماده ۶

درآمد حاصل از اموال غیر منقول

۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از اموال غیر منقول واقع در دولت متعاهد دیگر (از جمله درآمد حاصل از کشاورزی یا جنگلداری) مشمول مالیات آن دولت دیگر خواهد بود.

۲- اصطلاح «اموال غیر منقول» دارای همان تعریفی است که در قوانین دولت متعاهدی که اموال مزبور در آن قرار دارد، آمده است. این اصطلاح به هر حال شامل محققات مربوط به اموال غیر منقول، احتشام و اسباب و ادواء مورد استفاده در کشاورزی و جنگلداری، حقوقی که مقررات قوانین عام راجع به مالکیت اراضی در مورد آنها اعمال می‌گردد، حق انتفاع از اموال غیر منقول و حقوق مربوط به پرداختهای ثابت یا متغیر در ازای کار یا حق انجام کار، ذخایر معدنی، سرچشمه‌ها و سایر منابع طبیعی از جمله نفت و گاز خواهد بود. کشتی‌ها، قایق‌ها و وسایط نقلیه هوایی به عنوان اموال غیر منقول محسوب نخواهند شد.

۳- مقررات بند (۱) نسبت به درآمد حاصل از استفاده مستقیم، اجاره یا هر شکل دیگر استفاده از اموال غیر منقول جاری خواهد بود.

۴- مقررات بندهای (۱) و (۳) در مورد درآمد ناشی از اموال غیر منقول مؤسسه نیز جاری خواهد شد.

ماده ۷
درآمدهای تجاری

- ۱- درآمد مؤسسه یک دولت متعاهد فقط مشمول مالیات همان دولت خواهد بود مگر اینکه این مؤسسه از طریق مقر دائم واقع در دولت متعاهد دیگر امور تجاری خود را انجام دهد. چنانچه مؤسسه از طریق مزبور به کسب و کار بپردازد درآمد آن مؤسسه فقط تا حدودی که مرتبط با مقر دائم مذکور باشد، می‌تواند مشمول مالیات دولت دیگر شود.
- ۲- با عایت مقررات بند (۳)، در صورتی که مؤسسه یک دولت متعاهد از طریق مقر دائم واقع در دولت متعاهد دیگر امور تجاری خود را انجام دهد، آن مقر دائم در هر یک از دو دولت متعاهد، دارای درآمدی تلقی می‌شود که اگر به صورت مؤسسه‌ای متسابق و مجزا و کاملاً مستقل از مؤسسه‌ای که مقر دائم آن است به فعالیت‌های نظیر یا مشابه در شرایط نظیر یا مشابه اشتغال داشت، می‌توانست تحصیل کند.
- ۳- در تعیین درآمد مقر دائم، هزینه‌های قابل قبول که برای مقاصد آن مقر دائم تخصیص یافته باشد، از جمله هزینه‌های اجرایی و هزینه‌های عمومی اداری که بدین شکل انجام شده است کسر خواهد شد، اعم از آنکه در دولتی که مقر دائم در آن واقع شده است، انجام پذیرد، یا در جای دیگر.
- ۴- چنانچه در یک دولت متعاهد روش متعارف برای تعیین درآمد قابل تخصیص به مقر دائم براساس تمهیم کل درآمد مؤسسه به یخشهای مختلف آن باشد، مقررات بند (۲) مانع بکاربردن روش تمهیمی متعارف آن دولت متعاهد، برای تعیین درآمد مشمول مالیات خواهد شد؛ در هر حال نتیجه روش تمهیمی متعدد باید با اصول این ماده تطبیق داشته باشد.
- ۵- صرف آنکه مقر دائم برای مؤسسه جنس یا کالا خردباری می‌کند، موجب منظور داشتن درآمد برای آن مقر دائم نخواهد بود.
- ۶- از نظر بندھای پیشین، درآمد منظور شده برای مقر دائم سال به سال به روش یکسان تعیین خواهد شد، مگر آنکه دلیل مناسب و کافی برای اعمال روش دیگر وجود داشته باشد.
- ۷- در صورتی که درآمد شامل اسلامی از درآمد باشد که طبق سایر مواد این موافقنامه حکم جدائی‌های دارد، مقاد این ماده خدمهای به مقررات آن مواد وارد نخواهد آورد.

دفتر هیئت دولت

۸ ماده

حمل و نقل بین المللی

۱- درآمد حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاهد باست استفاده از کشتی‌ها، وسایط نقلیه هوایی یا وسایط نقلیه جاده‌ای یا ریلی در حمل و نقل بین‌المللی فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۲- مقررات بند (۱) همچنین نسبت به درآمدهای حاصل از شرکت در اتحادیه، تجارت مشترک یا نمایندگی‌های فعالیتهای بین‌المللی نیز نافذ خواهد بود، اما فقط به آن قسمت از منافع حاصل که قابل تخصیص به شریک به نسبت قدرالسهم در فعالیتهای مشترک باشد.

۹ ماده

مؤسسات شریک

۱- در صورتی که:

الف: مؤسسه یک دولت متعاهد به طور مستقیم یا غیر مستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه دولت متعاهد دیگر شرکت داشته باشد، یا

ب: اشخاص واحد به طور مستقیم یا غیر مستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه یک دولت متعاهد و مؤسسه دولت متعاهد دیگر شرکت داشته باشند.

و شرایط مورد توافق یا مقرر در روابط تجاری یا مالی بین این دو مؤسسه، متفاوت از شرایطی باشد که بین مؤسسات مستقل برقرار است، در آن صورت هرگونه درآمدی که باید عاید یکی از این مؤسسات می‌شود، ولی به علت آن شرایط، عاید نشده است می‌تواند جزء درآمد آن مؤسسه منظور نشده و مشمول مالیات متعلقه شود.

۲- در صورتی که یک دولت متعاهد درآمدهایی که در دولت متعاهد دیگر باست آنها از مؤسسه آن دولت دیگر مالیات اخذ شده، جزء درآمدهای مؤسسه خود منظور و آنها را مشمول مالیات کنند و درآمد مزبور درآمدی باشند که چنانچه شرایط حاکم بین دو مؤسسه، همان شرایط برقرار بین مؤسسات مستقل بود، عاید مؤسسه دولت نخست می‌شود، در این صورت آن دولت دیگر در میزان مالیات متعلقه بر آن حرامد، تعدیل مناسبی بعمل خواهد آورد. در تعیین چنین تعدیلاتی سایر مقررات این موافقنامه باید لحاظ شود و مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد در صورت لزوم با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

۳- مقررات بند (۲) نسبت به تقلب، تقصیر سنگین یا تقصیر عمدی جاری نخواهد بود.

دفتر هیئت دولت

ماده ۱۰
سود سهام

۱- سود سهام پرداختی توسط شرکت مقیم یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر می‌تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۲- معذلک این سود سهام ممکن است در دولت متعاهدی که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی در صورتی که مالک منافع سود سهام، مقیم دولت متعاهد دیگر باشد، مالیات متعلقه از بینج درصد (۷/۵) مبلغ ناخالص سود سهام تجاوز نخواهد کرد.

مقامات صلاحیتدار دولتهای متعاهد از طریق توافق دوچاره، روش اعمال این محدودیت را مین خواهند کرد.

این بند تأثیری بر مالیات شرکتی که از محل درآمد آن سود سهام مزبور پرداخت می‌شود نخواهد داشت.

۳- اصطلاح «سود سهام» به گونه مورد استفاده در این ماده اطلاق می‌شود به درآمد حاصل از سهام، سهام منافع یا حقوق سهام منافع، سهام مؤسسین یا سایر حقوق به استثنای مطالبات دبون، شرکت در منافع و نیز سایر درآمدهایی که طبق قوانین دولت محل اقامه شرکت تقسیم کننده یا پرداخت کننده درآمد مشمول همان رفتار مالیاتی است که در مورد درآمد حاصل از سهام اعمال می‌گردد.

۴- هرگاه مالک منافع سود سهام، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است، از طریق مقر دائم واقع در آن به فعالیت کسب و کار پردازد و سهامی که از بلیت آن سود سهام پرداخت می‌شود به طور مؤثر مرتبط با این مقر دائم باشد، مقررات بندھای (۱) و (۲) جاری نخواهد بود. در این صورت، مقررات ماده (۲) مجری خواهد بود.

۵- در صورتی که شرکت مقیم یک دولت متعاهد، منافع یا درآمده از دولت متعاهد دیگر تحصیل کند، آن دولت متعاهد دیگر هیچ نوع مالیاتی بر سود سهام پرداختی توسط این شرکت وضع نخواهد کرد (به غیر از مواقعي که این سود سهام به مقیم آن دولت متعاهد دیگر پرداخت شود یا مواقعي که سهامی که بابت آن سود سهام پرداخت می‌شود به طور مؤثر مرتبط با مقر دائم واقع در آن دولت دیگر باشد)، و منافع تقسیم نشده شرکت را نیز مشمول مالیات نخواهد کرد، حتی اگر سود سهام پرداختی یا منافع تقسیم نشده، کلاً یا جزئاً از منافع یا درآمد حاصل در آن دولت دیگر تشکیل شود.

دفتر هیئت دولت

ماده ۱۱

هزینه‌های مالی

۱- هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاهد و پرداختی به مقیم دولت متعاهد دیگر، می‌تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۲- معذلک، این هزینه‌های مالی ممکن است در دولت مناهدی که حاصل شده و طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه مالک منافع هزینه‌های مالی، مقیم دولت متعاهد دیگر باشد، مالیات متناسبه از پنج درصد (۵٪) مبلغ ناخالص هزینه‌های مالی تجاوز نخواهد کرد.

۳- صرقت‌نفر از مقررات بند (۲)، هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاهد که به مقیم دولت متعاهد دیگر پرداخت شده که مالک منافع آن است، تنها در دولت دیگر مشمول مالیات خواهد بود، مشروط به آنکه جنبین هزینه مالی در موارد زیر پرداخت شده باشد:

الف: در ارتباط با فروش اعتباری هرگونه کالا یا تجهیزات؛

ب: نسبت به هرگونه وام یا اعتباری از هر نوع که توسط بانک اعطای شده باشد؛

پ: به دولت متعاهد دیگر، از جمله هرگونه تقسیمات فرعی سیاسی یا مقام محلی آن، بانک مرکزی یا هرگونه مؤسسه مالی تحت مالکیت یا کنترل آن دولت؛

ت: به مقیم دولت دیگر در ارتباط با هرگونه وام یا اعتبار تحت ضمانت دولت دیگر، از جمله هرگونه تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی آن، بلکه مرکزی یا هرگونه مؤسسه مالی تحت مالکیت یا کنترل آن دولت؛

مقامات صلاحیتدار دولتها متعاهد بهموجب توافق دوجانبه روش اعمال محدودیتهای مذکور در بندخای (۲) و (۳) را تبیین خواهند کرد.

۴- اصطلاح «هزینه‌های مالی» به نحوی که در این ماده بکار رفته است به درآمد ناشی از هر نوع مطالبات دیگر اعم از آنکه دارای وثیقه و یا منضم حق مشارکت در منافع بدھکار باشد یا نباشد، و به خصوص درآمد ناشی از اوراق بهادر دولتی و درآمد ناشی از اوراق قرضه یا سهام قرضه شامل حق بیمه و جواز متعلق به اوراق بهادر، اوراق قرضه یا سهام قرضه هزینه‌های مالی محدودیتی نداشته باشند، تأخیر تادیه از لحاظ این ماده هزینه‌های مالی محسوب نخواهد شد. اصطلاح «هزینه‌های مالی» شامل هرگونه فقره درآمدی که بهموجب مقررات بند (۲) ماده (۱۰) سود سهام تلقی می‌گردد، نخواهد شد.

۵- هرگاه مالک منافع هزینه‌های مالی، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگری که هزینه‌های مالی در آنجا حاصل شده از طریق مقر دائم واقع در آن، فعالیت کسب و کار داشته باشد و مطالبات دینی که هزینه‌های مالی از بابت آن پرداخت می‌شود به طور مؤثر مربوط به این مقر دائم باشد، مقررات بندهای (۱)، (۲) و (۳) اعمال نخواهد شد، در این صورت مقررات ماده (۷) مجری خواهد بود.

۶- هزینه‌های مالی در صورتی حاصل شده در یک دولت متعاهد تلقی خواهد گردید که پرداخت کننده مقیم آن دولت باشد. معذلک، در صورتی که شخص پرداخت کننده هزینه‌های مالی، خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاهد دارای مقر دائمی باشد که در ارتباط با آن دینی ایجاد شده است که هزینه‌های مالی بابت آن پرداخت می‌شود و پرداخت این هزینه‌های مالی بر عهده آن مقر دائم باشد، در این صورت چنین تلقی خواهد شد که هزینه‌های مالی مذکور، در دولت محل وقوع مقر دائم حاصل شده است.

۷- در صورتی که به دلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها؛ شخص دیگری، مبلغ هزینه‌های مالی که در مورد مطالبات دینی پرداخت می‌شود از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالک منافع توافق می‌شود بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیر الذکر اعمال خواهد شد، در این مورد، قسمت مازاد پرداختی، طبق قوانین هر یک از دولتهای متعاهد و با در نظر گرفتن سایر مقررات این موافقنامه مشمول مالبات خواهد بود.

۱۲ ماده

حق الامتیازها

۱- حق الامتیازهای حاصله در یک دولت متعاهد و پرداختی به مقیم دولت متعاهد دیگر، می‌تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۲- معذلک، این حق الامتیازها ممکن است در دولت متعاهدی که حاصل شده طبق قولین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه مالک منافع حق الامتیاز، مقیم دولت متعاهد دیگر باشد، مالیات متلقه بیش از هشت درصد (٪۸) مبلغ ناخالص حق الامتیاز نخواهد بود.
مقامات صلاحیتدار دولتهای متعاهد به موجب توافق دو جانبه، روش اعمال این محدودیت را تعیین خواهند کرد.

۳- اصطلاح «حق الامتیاز» در این ماده به هر نوع وجوده دریافت شده در ازای استفاده یا حق استفاده از هر نوع حق نسخه برداری آثار ادبی، هنری یا علمی از جمله فیلمهای سینمایی، و نوارهای پخش

رادیویی و تلویزیونی، هرگونه حق اختراع، علامت تجاری، طرح یا نمونه، نقشه، فرمول یا فرآیند سری، یا برای اطلاعات مربوط به تجارت صنعتی، بازرگانی یا علمی، یا استفاده یا حق استفاده از تجهیزات صنعتی، بازرگانی یا علمی اطلاق می‌شود.

۴- هرگاه مالک منافع حق الامتیاز، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که حق الامتیاز حاصل می‌شود از طریق مقر دائم واقع در آن، فعالیت کسب و کار داشته باشد و حق یا اموالی که حق الامتیاز نسبت به آنها پرداخت می‌شود به طور مؤثری با این مقر دائم ارتباط داشته باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) اعمال نخواهد شد. در این صورت مقررات ماده (۲) مجری خواهد بود.

۵- حق الامتیاز در یک دولت متعاهد در صورتی حاصل شده تلقی خواهد شد که پرداخت کننده مقیم آن دولت باشد. معنی دالک در صورتی که، شخص پرداخت کننده حق الامتیاز، خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاهد دارای مقر دائمی باشد که مسئولیت پرداخت حق الامتیاز در ارتباط با آن ایجاد شده و پرداخت حق الامتیاز بر عهده مقر دائم مذکور باشد حق الامتیاز در دولتی حاصل شده تلقی خواهد شد که مقر دائم مزبور در آن واقع است.

۶- چنانچه به سبب وجود رابطه‌ای خاص میان پرداخت کننده و مالک منافع یا بین هر دوی آنها با شخص دیگری، مبلغ حق الامتیازی که با در نظر گرفتن استفاده، حق یا اطلاعاتی که بابت آنها حق الامتیاز پرداخت می‌شود، از مبلغی که در صورت عدم وجود چنین ارتباطی بین پرداخت کننده و مالک منافع توافق می‌شد بیشتر باشد مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیر الذکر مجری خواهد بود. در اینگونه موارد، قسمت مزاد پرداختی طبق قولیں هر یک از دولتها متعاهد و با عایت سایر مقررات این موافقنامه مشمول مالیات باقی خواهد ماند.

ماده ۱۳

عواید سرمایه‌ای

۱- عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از نقل و انتقال اموال غیر منقول مذکور در ماده (۶) که در دولت متعاهد دیگر قرار دارد، می‌تواند مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر شود.

۲- عواید ناشی از نقل و انتقال اموال منقولی که بخشی از وسائل کسب و کار مقر دائم مؤسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر می‌باشد از جمله عواید ناشی از نقل و انتقال مقر دائم (به تنها می‌باشد با کل مؤسسه) می‌تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۲- عواید حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاهد از نقل و انتقال کشتی‌ها، وسایط نقلیه هوایی یا جاده‌ای یا ریلی مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی با اموال منقول مرتبط با استفاده از این کشتی‌ها، وسایط نقلیه هوایی یا جاده‌ای یا ریلی فقط مضمول مالیات آن دولت خواهد بود.

۴- عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از نقل و انتقال سهام با سایر منافع در شرکتی که مقیم دولت متعاهد دیگر است، می‌تواند مضمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۵- عواید ناشی از نقل و انتقال هر مالی به غیر از موارد مذکور در بندهای (۱)، (۲)، (۳) و (۴) فقط مضمول مالیات دولت متعاهدی که انتقال دهنده مقیم آن است خواهد بود.

ماده ۱۴

درآمد حاصل از استخدام

۱- با رعایت مقررات ماده (۱۵)، (۱۶) و (۱۸)، حقوق، مزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه‌ای که مقیم یک دولت متعاهد باست استخدام دریافت می‌دارد فقط مضمول مالیات همان دولت می‌باشد مگر آنکه اشتغال در دولت متعاهد دیگر انجام شود که در این صورت حق‌الزحمه حاصل از آن می‌تواند مضمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۲- علی‌رغم مقررات بند (۱)، حق‌الزحمه مقیم یک دولت متعاهد باست استخدامی که در دولت متعاهد دیگر انجام شده فقط مضمول مالیات دولت نخست خواهد بود مشروط بر آنکه کلیه شرایط زیر محقق شده باشد:

الف: جمع مدتی که دریافت گشته در یک یا چند دوره در دولت دیگر در استخدام بوده است از (۱۸۳) روز در هر دوره دوازده ماهه‌ای که در سال مالی مربوط شروع یا خاتمه می‌یابد تجاوز نکند و

ب: حق‌الزحمه توسط با از طرف کارفرمایی که مقیم دولت دیگر نیست پرداخت شود، و

ب: پرداخت حق‌الزحمه بر عهده مقر دایمی نباشد که کارفرما در دولت دیگر دارد.

۳- در محاسبه دوره‌های مذکور در جزء (الف) بند (۲)، روزهای زیر محاسبه خواهد شد:

الف: تماسی روزهای حضور فیزیکی از جمله روزهای ورود و عزیمت، و

دفتر هیئت دولت

ب: روزهایی که خارج از دولت محل فعالیت گذرانده شده است، مثل تعطیلات آخر هفته، تعطیلات ملی، تعطیلات رسمی و سفرهای شغلی مرتبط با استخدام دریافت کننده در آن دولت، که پس از آن، فعالیت در قلمروی آن دولت از سر گرفته شده است.

۴- اصطلاح «کارفرما» مذکور در جزء (ب) بند (۲) به معنای شخصی است که نسبت به کار تولیدی حق بوده و مسئولیت و خطر مرتبط با انجام کار را بر عهده دارد.

۵- علیرغم مقررات یاد شده در این ماده، حق الزرحمه حاصل باست اشتغال در کشتی، وسایط نقلیه هوایی یا جاده‌ای یا ریلی مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی توسط مؤسسه یک دولت متعاهد فقط مشمول مالیات آن دولت متعاهد خواهد بود.

۱۵

حق الزرحمه مدیران

حق الزرحمه مدیران و پرداختهای مشابه دیگری که مقیم یک دولت متعاهد به لحاظ سمت خود به عنوان عضو هیأت مدیره یا هرگونه رکن صلاحیتدار مشابه شرکت مقیم دولت متعاهد دیگر تحصیل می‌نماید، می‌تواند مشمول مالیات آن دولت متعاهد دیگر شود.

۱۶

هنرمندان و ورزشکاران

۱- درآمدی که مقیم یک دولت متعاهد به عنوان هنرمند، از قبیل هنرمند تئاتر، سینما، رادیو یا تلویزیون یا موسیقیدان یا به عنوان ورزشکار باست فعالیتهای شخصی خود در دولت متعاهد دیگر حاصل می‌نماید، علیرغم مقررات مواد (۷) و (۱۴) می‌تواند مشمول مالیات آن دولت دیگر شود.

۲- در صورتی که درآمد مربوط به فعالیتهای شخصی هنرمند یا ورزشکار در سمت خود به آن هنرمند یا ورزشکار تعلق نگرفته و عاید شخص دیگری شود، آن درآمد علیرغم مقررات مواد (۷) و (۱۴)، می‌تواند مشمول مالیات دولت متعاهدی شود که فعالیتهای هنرمند یا ورزشکار در آن انجام می‌گردد.

۱۷

حقوق بازنشستگی

با رعایت مقاد بند (۲) ماده (۱۸)، حقوق بازنشستگی و سایر وجوه مشابه پرداختی به مقیم یک دولت متعاهد به ازای خدمات گذشته فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

ماده ۱۸
خدمات دولتی

-۱

الف: حقوق، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه پرداختی توسط یک دولت متعاهد با تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی آن به شخص حقیقی با بت خدمات انجام شده برای آن دولت با تقسیم فرعی یا مقام فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

ب: معاذلک، این حقوق، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه فقط مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر خواهد بود، مشروط بر آنکه خدمات در آن دولت و توسط شخص حقیقی مقیم آن دولت انجام شود که:

- تابع آن دولت بوده، یا

- صرفاً برای ارائه خدمات مزبور، مقیم آن دولت نشده باشد.

-۲

الف: صرفنظر از مقررات بند (۱)، حقوق بازنشستگی و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه پرداختی توسط یک دولت متعاهد یا تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی آن یا از محل صندوق ایجاد شده از طرف آنها به فردی در خصوص خدماتی که برای آن دولت یا تقسیم فرعی یا مقام مزبور انجام داده است. فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

ب: معاذلک، چنین حقوق بازنشستگی و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه تنها در دولت متعاهد دیگر مشمول مالیات خواهد بود مشروط بر آنکه فرد، مقیم و تبعه آن دولت باشد.

۳- در مورد حقوق، دستمزد و حقوق بازنشستگی و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه بت خدمات ارائه شده در خصوص فعالیتهای تجاری که یک دولت متعاهد یا تقسیم فرعی سیاسی یا مقام محلی آن انجام می‌دهد مقررات مواد (۱۴)، (۱۵)، (۱۶) و (۱۷) مجری خواهد بود.

ماده ۱۹
محصلین

وجوهی که محصل یا کارآموزی که صرفاً برای تحصیل یا کارآموزی در یک دولت متعاهد بسر می‌برد و مقیم دولت متعاهد دیگر نیست یا بلافاصله قبل از عزیمت به دولت محل تحصیل خود نمی‌باشد آن دولت دیگر بوده است، برای مخارج زندگی، آموزش یا کارآموزی خود دریافت می‌دارد، مشمول مالیات دولت نخست نخواهد شد، مشروط به آنکه چنین وجوهی از منابع خارج از آن دولت حاصل شود.

دفتر هیئت دولت

۲۰ ماده

ساخر درآمددها

۱- اقلام درآمد مقیم یک دولت متعاهد که در مواد قبلی این موافقنامه مورد حکم قرار نگرفته است، در هر کجا که حاصل شود، صرفاً مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

۲- به استثنای درآمد حاصل از اموال غیر منقول به نحوی که در بند (۳) ماده (۶) تعریف شده است، هرگاه دریافت کننده این درآمد، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر از طریق مقر دائم واقع در آن به کسب و کار بپردازد و حق با اموالی که درآمد در خصوص آن پرداخت شده است با این مغایر دائم به نحو مؤثری مرتبط باشد، مقررات بند (۱) مجری خواهد بود. در این صورت مقررات ماده (۷) اعمال خواهد شد.

۲۱ ماده

روش حذف مالیات مضاعف

۱- در مورد مقیم جمهوری اسلامی ایران، مالیات مضاعف به شرح زیر حذف خواهد شد:
در صورتی که مقیم جمهوری اسلامی ایران درآمدی حاصل کند که طبق مقررات این موافقنامه مشمول مالیات جمهوری چک شود، دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه خواهد داد مبلغ برابر با مالیات بر درآمد پرداختی در جمهوری چک، از مالیات بر درآمد آن مقیم کسر شود. مع ذلك، اینگونه کسورات نباید از میزان مالیاتی که بیش از کسر به درآمد مشمول مالیات جمهوری چک تعلق می‌گرفته، بیشتر باشد.

۲- با رعایت مقررات قولین جمهوری چک در خصوص حذف مالیات مضاعف، در مورد مقیم جمهوری چک، مالیات مضاعف به شرح زیر حذف خواهد شد:

جمهوری چک، به هنگام وضع مالیات بر اشخاص مقیم خود، می‌تواند در پایه مالیاتی که مالیاتها نسبت به آن وضع می‌شود، اقلامی از درآمد را بگنجاند که بهموجب مقررات این موافقنامه می‌تواند مشمول مالیات جمهوری اسلامی ایران نیز شود، اما اجازه خواهد داد مبلغ برابر با مالیات پرداختی در جمهوری اسلامی ایران از مبلغ مالیات محاسبه شده نسبت به پایه مزبور، کسر شود. مع ذلك، اینگونه کسور نباید از میزان مالیات چک که بیش از کسر، مناسب با درآمد مشمول مالیات جمهوری اسلامی ایران بهموجب مقررات این موافقنامه تعلق می‌گرفته، بیشتر باشد.

۳- در صورتی که طبق هریک از مقررات این موافقنامه درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از مالیات آن دولت معاف باشد، دولت مزبور می‌تواند علیرغم معافیت، در محاسبه مالیات بر باقی مانده درآمد این مقیم، درآمد معاف شده را منظور کند.

۲۲
ماده
عدم تبعیض

۱- اتباع یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر، مشمول هیچگونه مالیات یا الزامات مربوط به آن که سنگینتر یا غیر از مالیات یا الزاماتی است که اتباع آن دولت متعاهد دیگر تحت همان شرایط، به ویژه بلحاظ اقامت، مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند بود. علیرغم مقررات ماده (۱)، این مقررات شامل اشخاصی که مقیم یک یا هر دو دولت متعاهد نیستند نیز خواهد بود.

۲- مالیاتی که از مقر دائم مؤسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر اخذ می‌شود نباید از مالیات مؤسسات آن دولت دیگر که همان فعالیتها را انجام می‌دهند نامساعدتر باشد. این مقررات به گونه‌ای تغییر نخواهد شد که یک دولت متعاهد را ملزم نماید که هر نوع مزایای شخصی، بخشودگی و تخفیف مالیاتی را که به علت احوال شخصیه با مسئولیت‌های خانوادگی به اشخاص مقیم خود اعطاء می‌نماید به اشخاص مقیم دولت متعاهد دیگر نیز اعطاء کند.

۳- بجز در مواردی که مقررات بند (۱) ماده (۹)، بند (۷) ماده (۱۱) یا بند (۶) ماده (۱۲) اعمال می‌شود، هزینه‌های مالی، حق الامتناع و سایر هزینه‌های پرداختی توسط مؤسسه یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر از لحاظ تعیین میزان درآمد مشمول مالیات آن مؤسسه، تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که چنانچه به مقیم دولت نخست پرداخت شده بود.

۴- مؤسسات یک دولت متعاهد که سرمایه آنها کلاً یا جزئیاً به طور مستقیم یا غیر مستقیم در مالکیت یا در کنترل یک یا چند مقیم دولت متعاهد دیگر می‌باشد، در دولت نخست مشمول هیچگونه مالیات یا الزامات مربوط به آن که سنگینتر یا غیر از مالیات و الزاماتی است که سایر مؤسسات مشابه در آن دولت نخست مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند نخواهند شد.

۵- علیرغم مقررات ماده (۲)، مقررات این ماده نسبت به مالیاتهای از هر نوع و توصیف اعمال خواهد شد.

۲۳
ماده
آئین توافق دوجانبه

۱- در صورتی که شخصی بر این نظر باشد که اقدامات یک یا هر دو دولت متعاهد در مورد وی از لحاظ مالیاتی منتج به نتایجی شده یا خواهد شد که منطبق با مقررات این موافقنامه نصیباشد، صرفنظر از طرق احقاق حق پیش‌بینی شده در قوانین داخلی دولتهای مذبور، می‌تواند اعتراض خود

را به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که مقیم آن است، با چنانچه مورد او مشمول بند (۱) ماده (۲۲) باشد به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که تبعه آن است، تسلیم نماید. اعتراض باید طرف سه سال از تاریخ نخستین اطلاع از اقدامی که به اعمال مالیات مغایر با مقررات این موافقنامه منتهی شده تسلیم شود.

۲- اگر مقام صلاحیتدار اعتراض را موجه بباید ولی خود نتواند به راه حل مناسبی برسد، برای اجتناب از اخذ مالیاتی که مطابق این موافقنامه نمی‌باشد، خواهد گوشید که از طریق توافق متقابل با مقام صلاحیتدار دولت متعاهد دیگر موضوع را فیصله دهد.

۳- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد تلاش خواهند کرد که کلیه مشکلات با شبهات ناشی از تفسیر یا اجرای این موافقنامه را با توافق دوجانبه فیصله دهند و همچنین می‌توانند به منظور حذف مالیات مضاعف در مواردی که در این موافقنامه پیش‌بینی نشده است با یکدیگر مشورت کنند.

۴- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد می‌توانند به منظور حصول توافق در موارد بندهای پیشین، مستقیماً از جمله از طریق کمیسیون مشترک مشکل از خود یا نهایندگان خود، با یکدیگر ارتباط حاصل کنند.

ماده ۲۴

تبادل اطلاعات

۱- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد اطلاعاتی را که به گونه قابل پیش‌بینی، مرتبط برای اجرای مقررات این موافقنامه با برای اجرا یا اعمال قوانین داخلی غیر مغایر با این موافقنامه که مربوط به مالیات‌های از هر نوع و هر توصیفی باشد که از طوف دولتهای متعاهد یا تقسیمات فرعی سیاسی یا مقامات محلی آنها وضع شده باشد، مبادله خواهند کرد. مفاد ماد (۱) و (۲) موجب تحدید تبادل اطلاعات مزبور نمی‌شود.

۲- هر نوع اطلاعات دریافتی به موجب بند (۱) که به وسیله یک دولت متعاهد دریافت می‌شود، به همان شیوه‌ای که اطلاعات بدست آمده تحت قوانین داخلی آن دولت نگهداری می‌شود به صورت محترم‌تر تلقی خواهد شد و فقط برای اشخاص یا مقامات (از جمله دادگاهها و مراجع اداری) که به امر تشخیص، وصول، اجرا یا پیگیری اشتغال دارند با در مورد پژوهش خواهیهای مربوط به مالیات‌های مذکور در بند (۱)، یا نظارت بر موارد فوق تصمیم‌گیری می‌کنند، فاش خواهد شد. اشخاص یا مقامات یاد شده، اطلاعات را فقط برای چنین مقاصدی مورد استفاده قرار خواهند داد. آنان می‌توانند این اطلاعات را در جریان دادرسی‌های علنی دادگاهها یا طی تصمیمات قضایی فاش سازند.

دفتر هیئت دولت

۳- مقررات بندهای (۱) و (۲) در هیچ مورد به نحوی تبییر نخواهد شد که یک دولت متعاهد را وادار سازد:

الف: اقدامات اداری مغایر با قوانین و رویه اداری خود یا دولت متعاهد دیگر اتخاذ نماید.

ب: اطلاعاتی را فرلهم نماید که طبق قوانین یا روش اداری متعارف خود یا دولت متعاهد دیگر قابل تحصیل نیست.

پ: اطلاعاتی را فراهم نماید که منجر به انشای هر نوع اسرار تجاری، شغلی، صنعتی، بازرگانی یا حرفه‌ای یا فرآیند تجاری شود یا انشای آن خلاف خط مشی عمومی (نظم عمومی) باشد.

۴- چنانچه مطابق این ماده اطلاعات نوسط دولت متعاهدی درخواست شود، دولت متعاهد دیگر اقدامات جمع آوری اطلاعات خود را به منظور حصول و تبادل اطلاعات درخواستی بکار خواهد گرفت، اگرچه آن دولت دیگر ممکن است به چنین اطلاعاتی از حیث مقاصد مالیاتی خود نیاز نداشته باشد.

ماده ۲۵

اعضای هیأتهای تعاییندگی و مأموریتهای سیاسی و مناصب کنسولی

مقررات این موافقتنامه بر امتیازات مالیاتی اعضای هیأتهای تعاییندگی و مأموریتهای سیاسی یا مناصب کنسولی که به موجب قواعد عمومی حقوق بین‌الملل یا مقررات موافقتنامه‌های خاص از آن برخوردار می‌باشند، تأییری نخواهد گذاشت.

ماده ۲۶

لازم‌الاجرا شدن

هر یک از دولتهای متعاهد از طریق مجازی دیجیلماتیک، دولت دیگر را از تکمیل تشریفات لازم به موجب قانون داخلی خود برای لازم‌الاجرا کردن این موافقتنامه مطلع خواهد ساخت. این موافقتنامه در تاریخ آخرین اطلاعیه لازم‌الاجرا خواهد شد و مقررات آن لازم‌الاجرا خواهد بود:

الف: در مورد مالیات‌های تکلیفی، نسبت به درآمدی که در اولین روز سال تقویمی متعاقب سالی که در آن، این موافقتنامه لازم‌الاجرا شده است یا پس از آن، برداخت شده یا اعتبار داده شده است؛

ب: در مورد سایر مالیات‌های بر درآمد، نسبت به درآمد در هر سال مشمول مالیات که در اولین روز سال تقویمی متعاقب سال لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه یا پس از آن شروع می‌شود.

۲۷
ماده
فسخ

این موافقتنامه تا زمانی که توسط یک دولت متعاهد فسخ نشده لازم‌الاجرا خواهد بود. هر یک از دولتهای متعاهد می‌تواند این موافقتنامه را از طریق مجاری سیاسی، با ارائه یادداشت فسخ، حداقل شش ماه قبل از پایان هر سال تقویمی بعد از دوره پنج ساله از تاریخی که موافقتنامه لازم‌الاجرا می‌گردد، فسخ نماید در این صورت این موافقتنامه در موارد زیر اعمال نخواهد شد:

الف: در مورد مالیات‌های تکلیفی نسبت به درآمدی که در اولین روز سال تقویمی متعاقب سالی که در آن، یادداشت ارائه شده است با پس از آن، پرداخت شده با اعتبار داده شده است؛

ب: در مورد سایر مالیات‌های بر درآمد، نسبت به درآمد در هر سال مشمول مالیات که در اولین روز سال تقویمی متعاقب سالی که در آن، یادداشت ارائه شده است یا پس از آن، شروع می‌شود.

این موافقتنامه در پراگ در دو نسخه در تاریخ ۱۳۹۴/۰۲/۱۰ هجری شمسی برابر با ۲۰۱۵/۰۴/۳۰ میلادی به زبانهای فارسی، چک و انگلیسی تخطیه گردید که همه متن از اعتبار یکسان برخوردار استه در صورت هرگونه اختلاف بین متن فارسی و چکی، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

از طرف دولت	
جمهوری اسلامی ایران	
دکتر علی طیب نیما	
وزیر امور اقتصادی و دارایی	
جمهوری چک	
آندره بابیس	
وزیر دارایی	

دفتر هیئت دولت

پروتکل

در زمان امضاء موافقنامه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری چک به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالیاتی در مورد مالیات‌های بر درآمد امضا کنندگان زیر در مورد مقررات زیر که جزو لاینفک موافقنامه مذکور می‌باشد به توافق رسیدند:

۱- هیچیک از مفاد این موافقنامه مانع هر یک از دو دولت متعاهد برای اعمال مقررات قوانین داخلی خود که با هدف جلوگیری از تردد یا فرار مالیاتی می‌باشند نخواهد شد.

۲- در خصوص ماده ۲۴ (تبادل اطلاعات)، بدینه است که.

هیچیک از مفاد بند (۳) اینگونه نقی نخواهد شد که به یک دولت متعاهد اجازه دهد صرفاً به این لحاظ که اطلاعات نزد بانک، سایر مؤسسات مالی، نماینده یا شخصی که در جایگاه نمایندگی یا امن مالی فعالیت می‌کند تکه‌داری می‌شود یا به دلیل مربوط بودن به منافع مالکانه یک شخص از آرائه اطلاعات مزبور امتناع کند.

در هر حال، اعمال بند فوق الذکر در هر دو دولت به اصلاحات قانونی قوانین و مقررات داخلی مربوطه که در حال حاضر مانع تبدیل چنین اطلاعاتی در جمهوری اسلامی ایران است بستگی دارد. مقام صلاحیت‌دار جمهوری اسلامی ایران بدون تأخیر مقام صلاحیت‌دار جمهوری چک را از تحقق شرایط لازم برای اعمال این مقررات مطلع خواهد نمود.

این پروتکل در پراک در دو نسخه در تاریخ ۱۳۹۴/۰۲/۱۰ هجری شمسی برای با ۲۰۱۵/۰۴/۳۰ میلادی به زبانهای فارسی، چکی و انگلیسی تنظیم گردید که همه متون از اعتبار یکسان برخوردار است. در صورت هرگونه اختلاف بین متون فارسی و چکی، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

از طرف دولت

جمهوری اسلامی ایران

آندره بایپس

وزیر دارایی

از طرف دولت

جمهوری اسلامی ایران

دکتر علی طیب نیا

وزیر امور اقتصادی و دارایی

دفتر هیئت دولت